

Primacy of the Armenian Apostolic Orthodox Church
of the United Kingdom and Republic of Ireland

His Grace Bishop Hovakim Manukyan, Primate

Saint Yeghiche Armenian Church Parish Սբ Եղիշէ Հայոց Եկեղեցւոյ Ծովի

Priest in Charge Rev Fr Nshan Alaverdyan

13b Cranley Gardens, Kensington London, SW7 3BB

Registered Charity No 1173403

Pastoral office t. +44 (0)20 7373 8133 email. info@styeghiche.org.uk

www.styeghiche.org.uk <https://www.facebook.com/StYeghiche>

SUNDAY BULLETIN

1: Today's Scripture Reading,

23rd June 2019

Bulletin 25/2019

Second Sunday after Pentecost—Feast of Holy Echmiadzin

ԹՈՒՂԹ ԵԲՐԱՅԵՑԻՆԵՐԻՆ 9:1-10

Արդարեւ առաջին ուխտն ալ ունէր պաշտամունքի կանոններ, նաեւ աշխարհային սրբարան մը. որովհետեւ խորան մը կառուցանուած էր: Առաջինը, որուն մէջ կային աշտանակը, սեղանը եւ առաջադրութեան հացը, Սրբութիւն կը կոչուէր: Իսկ երկրորդ վարագոյրին ետեւ կար խորան մը՝ որ Սրբութիւններու սրբութիւն կը կոչուէր. անոր մէջ էին ոսկիէ բուրվառը եւ ամէն կողմէ ոսկեպատ ուխտին տապանակը, որուն մէջ կային ոսկիէ սափորը՝ մանանայով լեցուն, Ահարոնի գաւազանը՝ որ ծաղկեցաւ, եւ ուխտին տախտակները: Անոր վրայ ալ՝ փառքի քերովբէները, որ հովանի կընէին Քաւութեան վրայ: Այս մասին հիմա մանրամասն խօսելու կարիք չկայ:

Ասոնք այսպէս կառուցանուած ըլլալով, քահանաները ամէն ատեն կը մտնէին առաջին խորանը՝ պաշտամունք կատարելու: Իսկ միայն քահանայապետը կը մտնէր երկրորդին մէջ, տարին մէկ անգամ. բայց ո՛չ առանց արիւնի, որ կը մատուցանէր իրեն համար, նաեւ ժողովուրդին անգիտութեան մեղքերուն համար: Սուրբ Հոգին սա՛ կը բացայայտէր, թէ սրբարանին ճամբան յայտնաբերուած չէր, քանի դեռ կը կենար առաջին խորանը, որ նախատիպար մըն էր ներկայ ատենին համար: Անոր մէջ կը մատուցանուէին ընծաներ ու զոհեր, որոնք չէին կրնար կատարեալ ընել պաշտամունք կատարողը՝ խղճմտանքին հանդէպ. հապա՛ կերակուրներով, խմելիքներով եւ տարբեր լուսցումներով՝ միայն մարմնաւոր կանոններ էին, որոնք կը պարտադրուէին մինչեւ ուղղումի ատենը:

Hebrews 9:1-10

Worship in the Earthly Tabernacle

Now the first covenant had regulations for worship and also an earthly sanctuary. A tabernacle was set up. In its first room were the lampstand and the table with its consecrated bread; this was called the Holy Place. Behind the second curtain was a room called the Most Holy Place, which had the golden altar of incense and the gold-covered ark of the covenant. This ark contained the gold jar of manna, Aaron's staff that had budded, and the stone tablets of the covenant. Above the ark were the cherubim of the Glory, overshadowing the atonement cover. But we cannot discuss these things in detail now.

When everything had been arranged like this, the priests entered regularly into the outer room to carry on their ministry. But only the high priest entered the inner room, and that only once a year, and never without blood, which he offered for himself and for the sins the people had committed in ignorance. The Holy Spirit was showing by this that the way into the Most Holy Place had not yet been disclosed as long as the first tabernacle was still functioning. This is an illustration for the present time, indicating that the gifts and sacrifices being offered were not able to clear the conscience of the worshiper. They are only a matter of food and drink and various ceremonial washings—external regulations applying until the time of the new order.

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԻԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԻ 10:22-30

Այդ ատեն Երուսաղէմի մէջ Նաւակատիքի տօնը կը կատարուէր՝, ու ձմեռ էր. Յիսուս կը քալէր տաճարին մէջ՝ Սողոմոնի սրահը: Ուստի Հրեաները շրջապատեցին զինք եւ ըսին իրեն.

2: A short interpretation of the Scripture reading

«Մինչև ե՞րբ պիտի մտատանջես մեզ. եթե Քրիստոսը դո՛ւն ես՝ բացորոշապես ըստ՝ մեզի»: Յիսուս պատասխանեց անոնց. «Ըսի՛ ձեզի, ու չեք հաւատար: Այն գործերը՝ որ ես կընեմ իմ Հօրս անունով, անո՛նք կը վկայեն իմ մասիս: Բայց դուք չեք հաւատար՝ որովհետեւ իմ ոչխարներես չեք, ինչպէս ըսի ձեզի՝: Իմ ոչխարներս կը լսեն իմ ձայնս, ես ալ կը ճանչնամ զանոնք, եւ կը հետեւին ինձի: Ես կու տամ անոնց յաւիտենական կեանքը, ու յաւիտեա՛ն պիտի չկորսուին, եւ ո՛չ մէկը պիտի յափշտակէ զանոնք իմ ձեռքէս: Իմ Հայրս՝ որ ինձի տուաւ զանոնք՝ բոլորէն մեծ է, ու ո՛չ մէկը կրնայ յափշտակել իմ Հօրս ձեռքէն: Ես եւ Հայրը մէկ ենք»:

The Holy Gospel of Jesus Christ according to John 10:22-30 Further Conflict Over Jesus' Claims

Then came the Festival of Dedication² at Jerusalem. It was winter, and Jesus was in the temple courts walking in Solomon's Colonnade. The Jews who were there gathered around him, saying, "How long will you keep us in suspense? If you are the Messiah, tell us plainly."

Jesus answered, "I did tell you, but you do not believe. The works I do in my Father's name testify about me, but you do not believe because you are not my sheep. My sheep listen to my voice; I know them, and they follow me. I give them eternal life, and they shall never perish; no one will snatch them out of my hand. My Father, who has given them to me, is greater than all³; no one can snatch them out of my Father's hand. I and the Father are one."

Մ. Գրիգոր Լուսավորչի ելքը Վիրապից

301 թվականին Մ. Գրիգոր Լուսավորչի՝ Խոր Վիրապից դուրս գալու հիշատակության օրն է, որը սկիզբ դարձավ հայոց մեծ դարձի: Հայոց հեթանոս Տրդատ արքայի հրամանով Հռիփսիմյան և Գայանյան կույսերը նահատակվում են: Այդ դեպքից հետո արքան ու արքունի պալատականները ծանր հիվանդանում են: Տրդատի քույրը երազ է տեսնում, որ արքայի հիվանդությունը կարող է բուժել միայն Խոր Վիրապում բանտարկված Գրիգորը: Եվ ահա 13-ամյա բանտարկությունից հետո ազատ է արձակվում հայոց ամենամեծ սուրբը: Մ. Գրիգորի աղոթքներով ապաքինվում է արքան՝ դառնալով Գրիգոր Լուսավորչի քրիստոնեական քարոզչության լծակիցը: Քրիստոնեությունը հռչակվում է հայոց պետական կրոն: Մեծաշուք հանդիսավորությամբ Մ. Գրիգոր Լուսավորչին ուղարկվում է Կեսարիա, ուր ձեռնադրվում է Հայաստանյայց Սուրբ Եկեղեցու առաջին հովվապետ: Մ. Գրիգոր Լուսավորչի ելքը Վիրապից Հայ Եկեղեցու մեծ տոներից է, որը հիշատակվում է Մ. Հռիփսիմյանց և Մ. Գայանյանց տոներին հաջորդող շաբաթ օրը: Տոնական այդ օրը բոլոր եկեղեցիներում մատուցվում է Սուրբ Պատարագ:

Feast of St. Gregory the Illuminator's deliverance from the pit

In the year 301 AD, the deliverance of St. Gregory the Illuminator from the pit, was the catalyst that began the "Great Conversion" of Armenia from the darkness of paganism to the Light of Christianity.

Following the martyrdom of the Christian nuns, led by St. Hripsime and St. Gayane, upon the order of the Armenian pagan King Tiridates, the ruler becomes seriously ill. The sister of the king, Khosrovidoukht, has a dream where it is revealed to her that the only remedy for the king's condition is to free St. Gregory, still imprisoned in the dungeon, and that he alone could cure the malady. Thirteen years following his imprisonment in the "deep pit" of Artashat, the royal court submits to the request of Khosrovidoukht and frees the Christian Gregory. With the intercession of Gregory's prayers, the king recovers, Gregory becomes the patron saint of the Armenian Church, and Tiridates, and his wife - Queen Ashkhen, become ardent supporters in Gregory's efforts to preach Christianity throughout Armenia, and baptize the Armenian nation.

Pagan temples and statues are destroyed in Armenia, and replaced with Dominical Crosses in their locations. Christianity is proclaimed by the King and the Catholicos to be the state religion of Armenia, the first nation in the world to do so. St. Gregory is sent to Caesarea, where he is consecrated as the first Pontiff of the Armenian Church, and becomes the first Catholicos of All Armenians.

The feast of St. Gregory the Illuminator's Deliverance from the Pit is one of the greatest of the Armenian Church. A solemn Divine Liturgy is celebrated in all Armenian Churches on this day.

3: This weeks message from our Priest in Charge

Մեկնութիւն եւ պատգամ Աւետարանի այս օրուայ ընթերցուածից.

Յանուն Յօր եւ Որդոյ եւ Յոգւոյն Սրբոյ. Ամէն:

«Եկայք շինեսցուք սուրբ գիտրանն յուսոյ.

քանզի ի սմա ծագեաց մեզ յոյս ի Հայաստան աշխարհի» (Շարակնոց):

Քրիստոնէայ առաջին պետութեան աստուածասէր ժառանգներ, Հայոց մեծ դարձի, ըստ Սուրբ Գրիգորի տեսիլքի՝ Աստծոյ Միածին Որդու Արարատեան դաշտ իջնելու եւ Սուրբ Էջմիածնի հիմնումի մասին պատմող այս շարականը մենք երգում ենք Սուրբ Էջմիածնին նուիրուած բոլոր տօներին: Այսօր էլ բոլոր եկեղեցիների առաջնէկ, Կաթողիկէ Սուրբ Էջմիածնի տունն է՝ Արարատեան շաբաթուայ տօնական շրթայի պատկեր: Այս շաբաթուայ ամբողջ ընթացքում 17 դար հեռուից խօսող սուրբերի կերպարներով մեզ յիշեցնում է մեր համագային հաւատքի ուխտը Աստծոյ հետ: Սուրբ Հռիփսիմեան եւ Գայեանեան կոյսերի նահատակութիւնը հոգեւոր ոռոգում եղաւ դարեր առաջ ցանուած սերմերի համար: Առաքելներից սկսուած քրիստոնէական ծածուկ ալիքը մեծ ծով դարձաւ, խաւարում բանտուածի միջոցով հաւատքի կայծը մեծ հոգեւոր հրդեհ ծաւալեց: Ջրհեղեղից յետոյ մարդկութեան ֆիզիկական վերապրումի երկիրը դարձաւ նաեւ Քրիստոսի սիրոյ եւ հոգեւոր վերածնունդի շահակիր: Կարծես մեր Հայրենիքի մասին հնչեց այս մարգարէութիւնը. *«Ես պիտի հրճուեմ Տիրոջով, որովհետեւ Նա ինձ փրկութեան զգեստ եւ ուրախութեան պատմուճան հագցրեց, որպէս փեսայի՝ պատկ դրեց իմ գլխին եւ որպէս հարսի՝ զուգեց ինձ գարդով: Տիրոջ ձեռքին վայելչութեան պատկ պիտի դառնաս, եւ քո Աստծոյ ձեռքին՝ արքայական թագ» (Ես. 61.10; 62.3):*

Մեր հաւատքի կարեւորագոյն աղբիւրը Աստծոյ յայտնութիւնն է: Ոչ թէ մեր ենթադրութիւնը, մեր մտքի արգասիքն է հաւատքը, այլ վստահութիւնը մեզ յայտնուած Աստծոյ, Որի յայտնութեան գրաւոր մասը Աստուածաշունչ Մատեանն է, իսկ բանաւոր մասը յայտնի է Սրբազան Աւանդութիւն անունով: Ամէն մարդու եւ ազգի նկատմամբ Աստուած իրահատուն ինամբ ու մեր է տածում: Դա առաւել կերպով զգալի է հայերիս մէջ՝ սկսած առաջին լուսաւորիչներ Թադէոս եւ Բարդուղիմէոս սուրբ առաքելների քարոզութիւնից, երկրորդ լուսաւորիչ սուրբ Գրիգորից մինչեւ մեր օրերի բազմաթիւ վկայութիւններ:

Մեր հոգեւոր կեանքը միշտ քաջալերումի, նորոգման եւ ոգեշնչումի նոր ալիքի անհրաժեշտութիւն ունի: Ամենօրեայ ավետարանական ընթերցումներին եւ աղօթքներին գալիս են միանալու եկեղեցու տօները, երբ հաւատքի կեանքի մէջ օրինակ եղող սրբերի վարքը, խօսքերն ու կեանքը Քրիստոսով բարի պատերազմը յաղթելու ոգեւորիչ օրինակներ են դառնում մեզ համար. *«Ինչ ձեզ ասում եմ իսաւարի մէջ, դուք ասացէք յոյսի՝ մէջ. եւ ինչ լսում էք ականջի մէջ փսփսուքով, հրապարակեցէ՛ք տանիքների վրայից. եւ մի՛ վախեցէք նրանցից, որ մարմինն են սպանում, բայց հոգին սպանել չեն կարող» (Մատթ. 10.27):* Տօները, յիշեցնելով անցեալի վկայութիւնները եւ Աստծոյ ինամբի յայտնի դէպքերը, մեր մէջ արթուն են պահում հաւատքի ջերմեանդութիւնը՝ շարունակելու մնալ երկնքի ուխտաւորներ:

Արարատեան շաբաթը բացում է սուրբ Հռիփսիմէի եւ 32 սուրբ կոյսերի նահատակութեան յիշատակումով: Սուրբ Հռիփսիմէն կանացի սուրբ մարմնի մէջ Քրիստոսի Հոգով անգամ արքային յաղթելու զօրաւոր օրինակ է, ինչպէս Առակաց գրքից է մեջբերում իր տօնին. *«Շատ դուստրեր հարստութիւն ձեռք բերեցին, շատերն էլ սիրագործութիւններ կատարեցին, բայց դու գերազանցեցիր նրանց եւ անցար բոլորից» (Առ. 31.29):*

Սուրբ Գայեանէն կուսանաց իմբի աւագն ու մայրապետն էր, իրատողը եւ ուսուցանողը, որ երկու ընկերակից կոյսերի հետ նահատակուում է, քանի որ Սուրբ Հռիփսիմէին աւելի է ոգեւորում թագաւորին չհանձնուելու եւ Քրիստոսի հարսնացու լինելու ուխտին հաւատարիմ մնալու համար: Իր օրինակի մէջ կրկին կարեւորում է ուսուցչի, աւագ ընկերոջ, անգամ մահուան սպառնալիքի տակ հաւատքի մէջ քաջալերողի կեպարը, որի կարիքն այսօր են շատերն ունեն:

Սուրբ Յովհաննէս Սիրոչի եւ Աթանասիոսեան տախտակոսի յիշատակութեամբ կարեւորում է համաքրիստոնէական այն վարդապետութիւնը, որ Սուրբ Հոգին բնակում է սուրբ մարդկանց մէջ եւ գործում է նրանց միջոցով եւ կենդանութեան ժամանակ, եւ ննջումից յետոյ նրանց նշխարների միջոցով: Այս է պատճառը, որ քրիստոնէաները յարգանք ունեն ննջեցեալների մարմինների նկատմամբ եւ չեն ընդունում դիակիզումը, իսկ սրբերի մատուցների նկատմամբ առանձնայատուկ խոնարհում ունեն՝ իբրեւ Սուրբ Հոգու կրողների: Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչն այս երկու սուրբերի նշխարները Հայաստան բերեց եւ ամփոփեց կառուցուող եկեղեցիների հիմքում:

Սուրբ Գրիգորի՝ խոր Վիրապից ելնելու եւ տեսիլքով Էջմիածնի Կաթողիկէ՝ Մայր Տաճարը հիմնելու տօնը Հայոց դարձի եւ աստուածային ներկայութեան կարեւոր ուղերձ է: Տեսիլքի մէջ Լուսաւորիչ հայրապետը տեսնում է ոսկէ մուրճով իջնող Աստծոյ Միածին Որդուն եւ նորահաւատ Տրդատ արքային եւ այլոց պատմում է մարգարէական տեսիլքի մասին, որը պատճառ է դառնում Կաթողիկէ Մայր Տաճարի, Սուրբ Գայանէ, Սուրբ Հռիփսիմէ եւ Սուրբ Շողակաթ վկայարանների կառուցման: Սա է գեղարուեստօրէն նկարագրել Սահակ Չորրորդից կաթողիկոսը շարականում.

Մենք ապրում ենք այս դէպքերից հազար եւ եօթ հարիւր տարիներ անց: Մենք աշխարհին ներկայանում ենք իբրեւ զաւակներ Հայաստանեայց Առաքելաիմն եկեղեցու, որի առաջին կաթողիկոսն է Սուրբ Գրիգորը, որ Լուսաւորիչ կոչուեց մեզանից, մեր ժողովրդից: Օտարներն իրեն յաճախ Հայաստանի լուսաւորիչ Գրիգոր Հայ են ասում: Թէ՛ Գայեանեանց եւ Հռիփսիմեանց կոյսերը, թէ՛ իրենցից առաջ են յետոյ բոլոր մարտիրոսներն ու նահատակները իրատեսակ լուսաւորողներ եղան իրենց վկայական մահով: Սահակ-Մեսրոպեանք իրենց հաւատքի կեանքով, խորը աղօթքով եւ Աւետարանի յոյժը տարածելու ինքնայրումով հայ հոգու լուսաւորիչներ են կոչուեցին: Հերթը մերն է՝ հասկանալու մեր կոչումը, վերականգնուելու մեր հայրերի հաւատքի ուխտի մէջ եւ երկնքից իջած շողը մեր մէջ բերելու՝ իբրեւ առաքելների, Լուսաւորիչ հայրապետի, սրբասուն կոյսերի եւ կեանքով վկայութիւն տուած մեր նախնիների ժառանգներ: Քրիստոսի խօսքը աներկբա է. *«Ով որ ինձ կիստոտականի մարդկանց առաջ, ես էլ կիստոտանեմ նրան իմ Հօր առաջ, որ երկնում է» (Մատթ. 10.32):*

Մեր Տեր Յիսուս Քրիստոսի շնորհը, Աստծու սերը եւ Սուրբ Հոգու հաղորդութիւնը ձեզ հետ լինեն: Ամէն: **Հոգեւոր Հովիւ Տեր Նշան Բահանայ Ավազերդեան**

Տոն Կաթողիկե Սուրբ Էջմիածնի

Հայոց Եկեղեցու մեծ տոներից է Ս. Գրիգոր Լուսավորչի տեսիլքով Կաթողիկե Սուրբ Էջմիածնի հիմնադրման տոնը:

Ըստ ավանդության՝ Խոր Վիրապում բանտարկությունից դուրս գալուց հետո Ս. Գրիգոր Լուսավորիչը տեսիլք է տեսնում, ուր Միածինը, ողողված հրաշափառ լույսով, իջնում է երկնքից և ոսկե ուռով զարկում Սանդարամետի գետնափոր մեկյանը՝ ցույց տալով այն տեղը, ուր պետք է կառուցվեր հայոց սուրբ հավատի տաճարը: Այստեղից էլ առաջացել է «Էջմիածին» անունը, այսինքն՝ էջ՝ (գրաբար) իջավ Միածինը:

Ս. Գրիգոր Լուսավորիչն իր տեսիլքը պատմում է հայոց Տրդատ թագավորին: Արքայի հովանավորությամբ կառուցվում է Սուրբ Էջմիածնի՝ Աստվածածնին նվիրված Կաթողիկե մայր տաճարը: Քրիստոսի իջման տեղում էլ կառուցվում է Իջման Սուրբ Սեղանը: Էջմիածնի կառուցման աշխատանքներին ժողովրդի հետ մասնակցել են նաև Տրդատ թագավորը և Աշխեն թագուհին:

Ըստ Մաղաքիա պատրիարք Օրմանյանի «Ծիսական բառարան»-ի՝ «կաթողիկե»՝ նշանակում է աթոռանիստ մայր եկեղեցի, և այս անունը հատուկ տրվել է Էջմիածնի մայր տաճարին: Սակայն մեկ այլ իմաստով կաթողիկե են անվանել գմբեթ ունեցող բոլոր եկեղեցիներն ընդհանրապես, իսկ աստվածաբանության մեջ այդ անվանումը ներկայացնում է եկեղեցու ընդհանրականության խորհրդապատկերը:

Այս երեք իմաստներն էլ համապատասխանում են Էջմիածնի մայր տաճարին, քանի որ այն աթոռանիստ եկեղեցի է, գմբեթավոր և ընդհանրական է բոլոր հավատացյալների համար: Կաթողիկե Սուրբ Էջմիածնի տոնը նշվում է Սուրբ Զատիկից 64 օր հետո կամ Հոգեգալստյան կիրակիին հաջորդող երկրորդ կիրակի օրը:

Տոնի օրը մատուցվում է Սուրբ Պատարագ, իսկ ժամերգությունների ընթացքում այլ շարականների հետ երգվում է նաև նշանավոր «Էջ Միածինն ի Հօրէ» շարականը, որը գրել է 8-րդ դարի կաթողիկոս Սահակ Չորսփորեցին: Շարականը Ս. Գրիգոր Լուսավորչի տեսիլքի և տաճարի կառուցման մասին է:

Feast of the Cathedral of Holy Etchmiadzin

One of the most celebrated feasts of the Armenian Church is the day when the Cathedral of Holy Etchmiadzin was established, according to the inspired vision of St. Gregory the Illuminator.

According to tradition, and hagiographic sources, following the declaration of Christianity as the Official Religion of Armenia in 301 AD, St. Gregory has a famous vision, wherein the Only Begotten Son of God – Jesus Christ, descends from Heaven, his face lit aglow, and with the strike of a golden hammer designates the site where the Mother Cathedral for the entire Armenian nation is to be founded. Hence, the name of the spiritual center for the Armenians, “Etchmiadzin”, means “the Descent of the Only Begotten” (Etch - descent, mi - only, dzin - begotten.)

St. Gregory relayed the story about his vision to the Armenian King Tiridates, under whose royal auspices and support the Cathedral of Holy Etchmiadzin was built. King Tiridates and Queen Ashkhen participated in the construction, as did the entire capital city of Vagharshapat by bringing stones from the biblical mountain of Ararat to lay the foundations. In the site marked by Christ, a Holy Altar of Descent was built.

According to Patriarch Malachia Ormanian, from the days of her establishment, the Cathedral of Holy Etchmiadzin has been the residence of the Supreme Patriarch and Catholicos of All Armenians. Thus, it is the Mother See of the Armenian Church, and as such, her universal, spiritual and administrative headquarters.

Another title bestowed upon the cathedral is “Catholic” - not to be confused with the Roman Catholic faith. Catholic is a Greek word meaning “Universal”. Theologically, the cathedral has been called “catholic” as a description of the catholicity (universality) of the Church.

The feast of the Cathedral of Holy Etchmiadzin is celebrated 64 days following Easter. A Divine Liturgy is celebrated, and during services, a special hymn is sung, written by the eighth century Catholicos Sahak of Dzorap, telling of St. Gregory’s vision and the Cathedral’s construction.

3: Հոգեհանգիստ - Memorial Service

Rest of the soul service at St Yeghiche Armenian Church is requested:

By Boghosian, Atanosian, Boghosian-Tighe, Thomasian and Jojagaian families for the soul of their Husband, Father, Grandfather and Great-grandfather the late **HAMPARTSUM BOGHOSIAN**, on the 2nd anniversary memorial of his passing, also for all the old and new deceased members of the **BOGHOSIAN, ATANOSIAN, BOGHOSIAN-TIGHE, THOMASIAN** and **JOJAGAIAN**, Families.

By Atanosian family for the soul of their Daughter and Sister the late **ANOUSH ATANOSIAN**, also for all the old and new deceased members of the **ATANOSIAN** Family.

By Ms Maggi Zaboura for the soul of her Mother the late **ALICE JEAN ATAMIAN ZABOURA**, on the 40th day memorial of her passing, also for all the old and new deceased members of the **ATAMIAN** and **ZABOURA** Families

May the Lord rest the souls of the deceased members of our community in peace and console their loved ones with the comforting power of His Holy Spirit.

Please Pray For Our Sick: Please notify the Pastor whenever you know of anyone who is sick, whether at home or in the hospital. Let us pray for one another

Rev Fr Nshan Alaverdyan is available to visit parishioners in the hospital, nursing homes, or home visitations. He is also available to conduct Home Blessings, administering Holy Communion, consultations and other sacramental needs. Please call the church office at 020 7373 8133 or Fr Nshan at 07548 777 147.

Ձեր ամեն տեսակի հոգեւոր կարիքներուն եւ խորհրդակատարութիւններուն՝ Տնօրինէք, հիւանդի այցելութեան, Սբ Զաղորդութեան ստանալու եւ այլ խնդրանքներուն համար դիմեցէք Եկեղեցի 020 7373 8133, կամ ուղղակի հեռաձայնեցէք **Հոգեւոր Հովիւ Տէր Աշան Քահանայ Ալավերդեանին** 07548 777 147:

ENQUIRIES:

For ecclesiastical/parish matters including requests for Christenings, Home Blessing (Dnorhnek), Donations in Lieu of Flowers, arrangements for Marriages and other church administrative matters please contact Mr Viken Haladjian, phone: **07970 146 280** or **020 7373 8133** or by emailing info@styeghiche.org.uk
Alternatively please approach a member of the Parish Council at church every Sunday after Badarak.

Requiem Service (Hokehankisd)

For Requiem Service (Hokehankisd), please call the church office at **020 7373 8133**, or e-mail us your request to info@styeghiche.org.uk by Thursday, in order to include the name(s) of your beloved one(s) in the Sunday bulletin. There is no set monetary amount for requesting Hokehankisd; any amount donated is appropriate and appreciated. **Please remember our Church in your prayers.** *Your kind donations are gratefully accepted:*

ANNOUNCEMENT:

St Yeghiche Armenian Church Parish Council would like to invite members of the Armenian community to become registered members and take part in Parish activities. Become a dues paying member and let your voice be heard, be eligible to vote and be elected to one of Parish offices. Please contact a member of the Parish Council at the side entrance desk of the Church or visit our website www.styeghiche.org.uk

St Yeghiche Parish Council appeals to all members for **prompt** payment of their **annual membership dues and generous donations**, thus saving your parish administrative and postage costs.

Please hand in your membership dues and donations to the members of the Parish Council at the side entrance desk of the Church. Alternatively please post your cheque to: St Yeghiche Armenian Church Parish, *13b Cranley Gardens, Kensington, London, SW7 3BB*. Please make your cheques pay-able to: **“St Yeghiche Armenian Church”**. You can also pay by bank transfer to St Yeghiche Armenian Church Parish Ltd Account at: HSBC, Acc.no: 42674432, Sort code: 40-02-26, IBAN: GB13HBUK40022642674432, BIC: HBUKGB4106F

St Yeghiche Armenian Church is a Registered Charity, Reg No 1173403. Please complete a Gift Aid Form with your donation. Forms are available from Parish Council.